

OVARTACI – EUROPÆISK VANDREUDSTILLING

AF MIA LEJSTED

Som et led i Museum Ovartacis samarbejde med nogle af Europas væsentligste psykiatrihistoriske museer og samlinger af outsiderkunst og L'art Brut sender vi som tidligere nævnt en vandrestilling til Belgien, Holland og Tyskland. Samme særudstilling vil kunne ses i Risskov igen fra september til december 2011.

Europa skal naturligvis se Ovartaci fra hans stærke side, så vi kommer derfor til at undvære en række af hans væsentligste værker i Museets permanente udstilling i denne periode. Omvendt er det en god anledning til at gå i magasinerne og vise nogle af Ovartacis værker herfra, og dermed på hjemmefronten glæde museumsgæsterne med "nye" og hidtil ikke før udstillede værker. Et af de centrale værker, vi må undvære

re for en tid, er Ovartacis udsmykkede seng – en brugsgenstand, et stykke historie, forædlet og dermed også et kunstværk. Sengen fik Ovartaci med tilbage til Risskov fra plejehjemmet i Dalstrup, hvor han boede i 11 år fra 1932 – 43.

Og mere personligt kan det vel næsten ikke blive – end sengen som det rum, som vi forsvarsløse giver os hen til hvilen i – til drømme og fantasier.

Sengen bliver dermed indgangen til Ovartacis univers, der er nærmest uendeligt, men som vi i udstillingsarbejdet har søgt at indkredse i temaer. Eksempler herpå er "transformationer" i form af forvandlinger mellem kvinde dyr – eller kvinde og landskab. Vi har uddraget og arbejdet med "flyvningens kunst" – en fascination og drift der fyldte meget hos Ovartaci – flyvning i fysisk forstand såvel som i mentale former. Og naturligvis "Kvinden – den perfekte skabning". Endelig

"Ovartaci – et liv" – hvor bl.a. hans lille fine seng er omdrejningspunkt. Værkerne her sendes til januar ud i verden (ikke til Paris, som Asger Jorn foreslog –), men Gent i Belgien, Haarlem nær Amsterdam – og i 2012 til Heidelberg, hvor de skal udstilles i helt andre rammer.

Selvom vi synes, vi er hjemmevante i Ovartaci og hans værker, så bliver man gang på gang overrasket og betaget af hans kunst. Dybderne i hans billeder og ikke mindst tankerne, som kan være vanskelige at forfølge; men arbejdet med denne udstilling har givet os endnu mere indsigt.

Vandrestillingen er blot et af de meget synlige beviser på det berigende samarbejde. Det at sende værkerne over grænser til et nyt publikum er at betræde nye stier. Det er lærerigt og det ruste os til nye udfordringer.